

(૩૯)

માટે વેદાન્ત વાક્યોના સમન્વયમાં તે સ્મૃતિ વગેરે વિરોધી ન હોવાં તેને અવિરોધ કહે છે.

અવ્યભિચારઃ—નિયમ.

અવ્યયઃ—ન વિચલે વ્યયો (વિનાશો) ધર્મતઃ સ્વરૂપંતોઽવ્યયવતો યસ્ય સઃ । જે પદાર્થના ધર્મનો, સ્વરૂપનો કે અવ્યયવનો નાશ નથી થતો તે પદાર્થ અવ્યય કહેવાય.

અવ્યવહૃતત્વમ્—વ્યવધાનામાવત્ત્વમ્ । અંતરાય વગરનું જેમ—‘અવ્યવહૃત પૂર્વક્ષણ’ એટલે જે ક્ષણની વાત કરતા હોઈએ તેની પહેલાંની પૂર્વક્ષણ, એ બંને ક્ષણો વચ્ચે કાંઈ છેદુ’ કે વ્યવધાન ન બેઠે.

અવ્યાપ્તિ—લક્ષ્યૈકદેશાવૃત્તિત્વમવ્યાપ્તિઃ । પોતાના લક્ષ્યના એક દેશમાં (ભાગમાં) લક્ષણનું જે ન હોવાપણું તે અવ્યાપ્તિ દોષ કહેવાય છે. જેમ—કોઈ માણસે ગાયનું લક્ષણ કરતાં કહ્યું કે ‘જે કપિલા (રાતા રંગની) હોય તે ગાય.’ હવે ગાયનું કપિલત્વ લક્ષણ બધી ગાયોમાં હોતું નથી પણ કોઈક ગાયમાં જ હોય છે. માટે એ લક્ષણ પોતાના લક્ષ્યરૂપ ગાયમાત્રમાં ન વર્તે તો તેના એક દેશરૂપ કોઈક ગાયમાં વર્તે છે, માટે એ લક્ષણ અવ્યાપ્તિ દોષવાળું છે.

૨. લક્ષ્યવૃત્તિત્વે સંતિ લક્ષ્યતાવચ્છેદક-સમાનાધિકરણાત્યન્તામાવપ્રતિયોગિત્વમ્ । જે લક્ષણ લક્ષ્યમાં હોઈને લક્ષ્યતાનું જે અવચ્છેદક સમાનાધિકરણ તેમાં જે લક્ષણના અત્યંતાભાવનું પ્રતિયોગિપણું રહેલું હોય તે અવ્યાપ્તિ કહેવાય. આ વાત દૃષ્ટાન્ત વિના ઠીક સમગ્ર્ય નહિ, માટે ધારો કે ‘કપિલત્વ’ એ ગાયનું લક્ષણ છે. એ લક્ષણ કપિલા ગાયમાં હોઈને, લક્ષ્યતા જે ગૌત્વ, તેનું અવચ્છેદ સમાનાધિકરણ જે શ્વેત ગાય, તેમાં રહેલો કપિલત્વનો જે અત્યંતાભાવ, તેનું પ્રતિયોગી જે કપિલત્વ, તે જે લક્ષણમાં હોય તે અવ્યાપ્તિ દોષવાળું લક્ષણ છે.

અવ્યાપ્યત્વમ્—અવ્યાપ્યાભાવાદવૃત્તિત્વમ્ । વ્યાપ્યના અભાવવાળા પદાર્થમાં રહેવાપણું.

અવ્યાપ્યવૃત્તિગુણઃ—જે ગુણ પોતાના આશ્રયરૂપ દ્રવ્યના કોઈક દેશમાં રહે અને કોઈક દેશમાં ન રહે. તે જેમ—શબ્દગુણ આકાશરૂપ વિભુ દ્રવ્યનો આશ્રિત છતાં પણ આકાશના કોઈ ભાગમાં હોય છે. અને કોઈ ભાગમાં નથી હોતો, માટે શબ્દ એ અવ્યાપ્યવૃત્તિ ગુણ છે. (સર્વભૂત દ્રવ્યોના સંયોગવાળા પદાર્થને વિભુ કહે છે.)

અવ્યાપ્યવૃત્તિત્વમ્—સ્વાત્યંતાભાવસમાનાધિકરણત્વમવ્યાપ્યવૃત્તિત્વમ્ । સ્વ એટલે શબ્દાદિક અવ્યાપ્યવૃત્તિ ગુણનું પોતાના અત્યંતાભાવની સાથે જે સમાનાધિકરણપણું તે શબ્દાદિકાં અવ્યાપ્ય વૃત્તિત્વ છે. જેમ—એક જ વિભુ આકાશમાં ભેરી અવચ્છિન્ન પ્રદેશમાં ઉત્પન્ન થયેલા શબ્દનો, તે જ આકાશમાં રહેલા ઘટાદિ અવચ્છિન્ન પ્રદેશમાં અત્યંતાભાવ રહે છે. તે પોતાના અત્યંતાભાવ સાથે શબ્દગુણનું સમાનાધિકરણ કહેવાય. એવું સમાનાધિકરણત્વ એ અવ્યાપ્ય વૃત્તિત્વ કહેવાય છે.

૨. જે એ દ્રવ્યોનો સંયોગ થાય, તે એ દ્રવ્યોના થોડાક ભાગમાં તે સંયોગ રહેતો હોય, અને થોડાક ભાગમાં સંયોગનો અભાવ રહેતો હોય (અર્થાત્ સંયોગ ન રહેતો હોય), એવા સંયોગને અવ્યાપ્યવૃત્તિ કહે છે. જેમ—વૃક્ષ અને વાનરનો સંયોગ અવ્યાપ્યવૃત્તિ છે. કેમકે વૃક્ષની ડાળ સાથે તેનો સંયોગ છે, પણ મૂળ સાથે નથી.

અવ્યુત્પન્નત્વમ્—પદજ્ઞાનરહિતત્વમ્ । આ પદનો આ અર્થ છે, એવા પ્રકારના જ્ઞાન વિનાના હોવાપણું.

અશાસ્ત્રીયદ્વૈતમ્—કામક્રોધાદિદૈત તે અશાસ્ત્રીય દ્વૈત કહેવાય છે. કેમકે એ દ્વૈત ‘જ્ઞાન’ નું વિધાતક છે. (શાસ્ત્રીય દ્વૈત ગુરુ શાસ્ત્રાદિક છે; તે ‘જ્ઞાન’ નું સાધક છે.)

અશુક્લાકૃણ્ણકર્મ—પુણ્ય પાપરહિત કર્મ (એ દ્વૈત યોગીઓનું હોય છે.)